

DARJA SALTYKOVÁ

RUSKÁ SADISTKA

O tom, kdo si zasluhuje označení „nejaktivnější sériová vražedkyně v dějinách“, nemůže být podle některých sporu. Netvrdí se snad o uherské hraběnce Alžbětě Báthoryové, že v letech 1590 až 1610 zavraždila až 650 žen a dívek? A nejenom zavraždila, nýbrž čím dál sadističtěji mučila? Pálila rozpálenými želízky, polévala ledovou vodou a nechávala venku umrznout, několik dní bila, dokud nezemřely, potírala medem a dívala se, jak je hmyz požírá zaživa, sešívala jim rty, aby zemřely hladu, a vykusovala maso z prsou a tváří a sledovala, jak umírají na vykrvácení?

Báthoryová se údajně nejdřív zaměřovala na služky, nicméně tak neukojitelně žíznila po krvi, že si časem začala k sobě domů na Čachtický hrad vodit panské dcery.

Její oblíbenou zbraní byly nůžky, jimiž jim ustríhovala ruce, nosy a genitálie nebo rozstříhovala kůži mezi prsty. Podle jejích odpůrců nebyla náhoda, že se jí přezdívalo „krvavá hraběnka“ a že po svém odsouzení byla

izolována v jednom z pokojů na Čachtickém hradě, kde strávila čtyři roky v domácím vězení, dokud v roce 1614 nezemřela.

Avšak našli se tací, kteří namítli, že uherský král Matyáš II. dlužil zesnulému manželovi Báthoryové a pak i jí samotné značnou sumu a býval by byl radši, kdyby ji nemusel splácet. Inteligentní, mocná vdova mu prý naháněla strach. A poněvadž proti ní bylo vzneseno obvinění ze spáchání trestného činu, znamenalo to, že král po její smrti zdědí její pozemky. Podle mnoha historiků byla celá kauza od základů vykonstruovaná.

Ale pokud tou nejaktivnější sériovou vražedkyní nebyla Báthoryová, tak kdo tedy? Soudě dle 138 předpokládaných obětí, z toho osmatřiceti prokázaných, jimiž si mezi lety 1756 a 1762 obtěžkala svědomí Darja Nikolajevna Saltykovová, si první příčku zaslouží právě ona.

Saltykovová se narodila v roce 1730 do starobylé rodiny ruských šlechticů. Do další šlechtické rodiny se přivdala a porodila dva syny. V roce 1755 v pětadvaceti letech nicméně ovdověla a zdědila mužovy pozemky, nemluvě o velkém počtu nevolníků. Podle současníků byla zasmušilé povahy, to bylo asi tak všechno, co se o ní dalo říct.

Po manželově smrti se zamilovala do mladého, velice pohledného Nikolaje Ťutčeva. Brzy ovšem zjistila, že jí je nevěrný s mladší ženou. A nejenom to, on se s ní dokonce potají oženil. Rozzuřená Saltykovová poslala za svým bývalým milencem nevolníky, aby mu podpálili dům a zabili ho. Naštěstí byl včas varován a i s manželkou uprchl na své sídlo v Moskvě.

Tehdy se zachmuřenost Darji Nikolajevny Saltykovové proměnila ve vraždící zběsilost. Nejdřív si vybíjela vztek na služkách a házela po nich polena, pokud se jí nelíbilo, jak jí v domě uklízejí. U toho se ovšem nezastavila a začala mladé ženy a dívky bít, bičovat a mučit k smrti. Dala svému sadismu volný průchod. Nenáviděla ženy jako takové, především ty, které byly mladší než ona. Mučila děti a těhotné, dokud nezemřely, lámala jim kosti a polévala je vodou. Nezabíjela muže, nýbrž ženy, které milovali: traduje se, že jeden nevolník přišel kvůli jejímu vražednému hněvu o tři manželky.